

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967068848/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

25 havde forskrevet det sidste han vidste, og dersom det ikke hialp
førend Klokken var Fiire, saa var der ingen Redning. Jeg
svarede ham: som Gud vil, min Tak skal De faae naar vi sees
igien, naar og hvor det Bliver. Til min Skam maae jeg til-
staae, at jeg ikke Bad Gud at Lægge sin Hielp til Menneskelig:
30 min Siel smagede en langt sødere Vellyst i Forestillingen
om at komme til dem, der var taget fra mig, end i at blive
hos dem jeg var. Men at jeg kom mig kan De vide, siden jeg
skriver dette.

Den 6te havde min Fader lovet sine Venner en Dands, det
35 holdt haardt nok, at jeg fik Lov at Blive den 5te i Sengen, mod
Aftenen meente min Fader, at jeg nok kunde staae op og lave
Bakkelse, men da jeg Beraabte mig paa Umueligheden, saa
maatte der Bestilles noget hos en *Conditer*. Men den 6te kun-
de hverken Bønner eller Taare forskaffe mig Lov at Blive
40 i mit Kammer, jeg maatte klæde mig paa, og under den Foreven-
dning, at naar *Coliquen* var stillet, saa var Sygdommen forbie,
ey allene skiere for om Aftenen til 26 Mennesker, men
endog skienke The og *Caffee* for dem den heele Nat. Da jeg
havde Mæslingerne, sendte min Fader mig den tredie Dag efter
45 at jeg var kommen af Sengen en Kurve fuld af Kirsebær ned,
som jeg skulde Sylte. Men jeg tog mig lumsk en Portion der
af til at forfriske mig paa, og sendte de øvrige op igien med
22 Den Beskeed, at jeg ikke kunde gjøre det. Da det var den første
Gang at jeg havde vovet at sige en Befaling imod, saa kom
min Fader i fuld Hæftighed ned til mig og spurgte hvorfor jeg
ikke kunde gjøre det, da Kiøkkenet var ved siden af mit Kammer?
5 Jeg svarede: at *Wolert* havde saa strængelig forbudet mig at gaee
ud af det, at jeg i det mindste maatte spørge ham først, og da
min Fader ikke skiøttede om at høre hans Beskeed, saa lod han det
Blive ved at sige, at jeg altid havde nogle Fratzer i Hovedet; thi

Fratzer var det sædvanlige Ord til alt hvad jeg gjorde. Da jeg var
10 allerfarligst og næsten Blind af Mæslingerne, lod man mig ligge
saa hielpeløs og forladt, at jeg ofte laae heele Tiimer og ventede
paa, at der skulde komme et eller andet Bud for at høre til mig, som
jeg kunde sende op for at faae noget at drikke og lidt lunken Melk
til at Bade mine Øyne i. *Wolert* sagde ofte naar han kom: Aber
15 mein Gott, Kind, liegst du den hier beständig alleine, men da
jeg ikke vilde klage mig for noget Menneske, saa svarede jeg: at
naar jeg hørte hans Vogn holde, saa sendte jeg Pigen fra mig efter
hvad jeg behøvede. Jeg havde gierne Betalt en Kone for mine egne
Penge, men da jeg vidste, at det kun vilde volde mig megen Fortræd
20 saa fattede jeg Taalmodighed.

Den Haardhed hvormed jeg endnu kan udstaae de største Smerter
uden at Beklage mig, reyser sig til Deels af den Umedlidenhed
hvor med jeg Blev behandlet; jeg forbed stedse mit Onde hvorved
det som oftest Blev værre, for ikke at høre at det var Griller,
25 Jndbildninger og Fratzer. For at forklare Dem det, jeg sagde
om mine egne Penge, saa maae De vide, at jeg stedse blev sadt
til det fornemste Spille Partie, i sær naar det var *Triset*, som
man var eenig om at jeg spillede Mesterlig; og da det var en
Rigsdaler eller fiire Mark Partiet og da jeg ikke var uhældig, saa
30 havde jeg en ganske anstændig Spille Casse.

J Aaret 1760 da Høysalig Kongen havde Brækket sit Been og laae
paa Lægersborg, var der den heele Vinter jntet at gjøre ved Hoffet om
Aftenen og Grev *Laurvig* i Følge deraf meget *desoeuvrert*. En Aften
da vi var kommen fra *Comedien* og Frøken *Bøsecke* og jeg *reciterede*
35 nogle Stumper af *Comedien* sagde Greve *Laurvig*, jeg troer at vort
Selskab skulde gjøre en temmelig god Troupe ud om vi gav os til
at spille *Comedie*. Ja, lad os det, svarede Frøken *Bøsecke*, det er
nok saa godt, som idelig at tærsk i de Kort, men jeg vil være *Pernille*.
Og Jomfrue *Biehl* maae have Hoved Rollerne, sagde hendes